

SZTANDAR BIBLIJNY — NASZYM JEDYNYM SZTANDAREM

„Podnieście chorągiew do narodów” — *Izajasz 62:10; Izajasz 8:20; Łukasz 11:28.*

„Tedy wyszedł głos z stolicy, mówiący: Chwalcie Boga naszego wszyscy słudzy jego, i którzy się go boicie, i mali i wielcy. I słyszałem głos jako ludu wielkiego, i jako głos wielu wód, i jako głos mocnych gromów, mówiących: Halleluja! iż ujął Królestwo Pan Bóg wszechmogący” — *Obj. 19:5.6.*

„Dziękujemy tobie, Panie Boże wszechmogący, któryś jest, i któryś był, i który masz przyjść! żeś wziął moc swoją wielką, i ująłeś królestwo; I rozgniewały się narody, i przyszedł gniew twój i czas umarłych, aby byli sądzeni, i abys oddał zapłatę sługom twoim, prorokom i świętym, i bojącym się imienia twego, małym i wielkim, i abys wytracił tych, co psują ziemię” — *Obj. 11:17.18.*

„Bo tak mówi Pan zastępów: Oto Ja jeszcze raz, a to po małym czasie, poruszę niebem i ziemią, i morzem i suchą; Poruszę, mówię, wszystkie narody, i przyjdą do Pożądanego od wszystkich narodów; i napelnię ten dom chwałą, mówi Pan zastępów” — *Agg. 2:7.8.*

„Albowiem oto Ja tworzę niebios nowa, i ziemię nową, a nie będą wspomniane rzeczy pierwsze, ani wstąpią na serce” — *Izaj. 65:17.*

„Lecz nowych niebios i nowej ziemi według obietnicy jego oczekujemy, w których sprawiedliwość mieszka” — *2 Piotra 3:13.*

„I zatrąbił Anioł siódmy, i stały się głosy wielkie na niebie mówiące: Królestwa świata stały się królestwami Pana naszego i Chrystusa jego, i królować będzie na wieki wieków” — *Obj. 11:15.*

SZTANDAR BIBLIJNY

i

Zwiastun Chrystusowego Królestwa

PL ISSN 1230-1086

MIESIĘCZNIK. Wydawany przez ŚWIECKI RUCH MISYJNY „EPIFANIA” w Nowym Dworze Mazowieckim. Redaktor: Bernard Hedman, Chester Springs, Pa. 19425, USA. Redaktor odpowiedzialny w Polsce: Piotr Woźnicki, ul. Zdobywców Kosmosu 17, 05-100 Nowy Dwór Maz.

NARODZINY ZBAWICIELA

„Albowiem nie ma żadnego innego imienia pod niebem, danego ludziom, przez którebyśmy mogli być zbawieni” (Dz.Ap. 4:12)

PODCZAS CAŁEGO WIEKU ŻYDOWSKIEGO wszystkie Boskie łaski i obietnice odnosiły się wyłącznie do Żydów, jedynie przez ich proroków i tylko do nich przemawiał Bóg (Amos 3:2). Jedynie ich królowie i kapłani w każdym znaczeniu byli uznawani przez Pana. Działo się tak nie dlatego, że wśród innych narodów nie było szlachetnych umysłów, lecz z tego powodu, że w realizacji wielkiego Boskiego programu, naturalne nasienie Abrahama zostało szczególnie wybrane — chociaż Pan oświadczył, że byli narodem nieuczciwym i przewrotnym. Ponieważ inne narody nie otrzymały specjalnego objawienia od Boga, to jednak szlachetniejszym umysłem spośród nich dał możliwość badania gwiazdzistych niebios pod kątem astronomii lub astrologii. Sporządzano mapy gwiazd i uważano, że można z nich nauczyć się pewnych lekcji dla dobra ludzkości.

W czasie narodzin Zbawiciela, Bóg dał pewien astronomiczny dowód tego doniosłego wydarzenia, który mędrcy ze Wschodu zrozumieli (Mat. 2:1,2). Napelnieni czcią, podążali za prowadzącą ich gwiazdą ze swej ojczyzny na Wschodzie, być może w Persji. Nie wiemy w jaki sposób gwiazda wskazywała im drogę, lecz widocznie jej prowadzenie ustąpiło, kiedy dotarli do Judei i oczywiście poszli do pałacu króla Heroda, pytając o tego, „który się narodził, króla Żydów.” Ta pomyłka była całkiem uzasadniona. Wymaga to pewnego czasu, abyśmy się dowiedzieli, że Boskie łaski i błogosławieństwa nie zawsze są dla bogatych i wielkich, lecz zazwyczaj dla „ubogich na tym świecie, aby byli bogatymi w wierze, i dziedzicami królestwa” (Jak. 2:5). Nasyceni, bogaci i zadowoleni są często mniej zainteresowani Zbawicielem niż biedni, ponieważ oni nie uświadamiają sobie tak wielkiej potrzeby Zbawiciela i Tysiącletniego Królestwa sprawiedliwości i błogosławieństw, które On ma ustanowić. Z tego względu, jedynie stosunkowo niewielu było zainteresowanych pierwszym przyjściem naszego Pana, a Pismo Święte oświadcza, że jedynie nieliczni będą pragnąć Jego drugiego adwentu i założenia Jego Królestwa.

Herod udawał zainteresowanie poszukiwaniami mędrców (Mat. 2:3-8), lecz jedynie po to, aby udaremnić Boski zamiar, przez zniszczenie

dzieciątka, żeby tym samym królestwo izraelskie mogło być zachowane dla jego rodziny — co miało miejsce w jego sześciu następcach, którzy nosili jego imię, Herod. Jak ogłoszenie o dziecięciu Jezus zaniepokoiło wielkich w tamtym czasie, tak również możemy być pewni, że głoszenie o Jezusie jako Królu Chwały, który obejmuje panowanie nad światem, gdyby zostało potwierdzone, wywołałoby przerażenie wśród obecnych władców ziemskich — finansowych, politycznych, itd. Wszyscy mają niedokończone plany, bardziej lub mniej samolubne i wszyscy instynktownie odczuwają, że wprowadzenie panowania zupełnej sprawiedliwości przeszkodziłoby w interesach, machinacjach, trustach, koncernach, przekupstwie i oszustwach, które tak opanowały obecną cywilizację.

Badano prorocтва i znaleziono zapis, że niepozorne miasto Betlejem będzie zaszczytnym miejscem narodzin naszego Zbawiciela. Przebiegły Herod udał, że pragnie oddać cześć i szacunek Królowi, wyznaczonemu przez niebiosa, lecz w następstwie miał zamiar zniszczyć Pana — co trochę później usiłował uczynić, przez spowodowanie rzezi niewiniątek w wieku dwóch lat i poniżej. Lecz jakże niemądry był jego wysiłek przeszkodzenia Wszechmocnemu!

Mędrcy, którzy z uwielbieniem i darami poszukiwali dziecięcia z Betlejem (w.11), symbolizują być może tych, którzy są prawdziwie mądrzy i od tamtego czasu poszukiwali Króla wyznaczonego przez Boga przynosząc Jemu w darze kadzidło swego poświęcenia i wszystkie talenty oraz zdolności. Tacy prawdziwie kładą swoje życie u stóp Zbawiciela, jak Święty Paweł wyjaśnia, „ofiarą żywą, świętą, przyjemną Bogu” (Rzym. 12:1).

Imię Jezus jest grecką formą hebrajskiego Jozua i znaczy Zbawiciel, a w języku syryjskim Zbawiciel znaczy życiodawca. Dlatego dziecię, które narodziło się, aby być Królem Żydów, miało być Zbawicielem, Dawcą Życia dla świata. On nie stał się jeszcze Życiodawcą ani Królem. Jego wielkie dzieło wciąż należy do przyszłości. To w czasie drugiego adwentu, Pan objawi się w wielkiej chwale i zostanie Królem Izraela — na duchowym poziomie. Następnie, jako zewnętrzny

przejaw tego chwalebego Królestwa, które ustanowi, On stanie się także Życiodawcą dla świata, jego wielkim Lekarzem i cała ludzkość będzie błogosławiona wspaniałą sposobnością stania się „prawdziwymi Izraelitami.” Imperium grzechu zostanie obalone, a ciemność, ignorancja i przesady z nim związane, rozpląną się w chwalebnym świetle prawdy i łaski, które wówczas napelnia świat.

Naprawdę, w pewnym sensie można powiedzieć, że królestwo, władza i panowanie Mesjasza już się rozpoczęło — rozpoczęło się w dniu Pięćdziesiątnicy. W podobnym znaczeniu można powiedzieć, że Jego dzieło zbawienia grzeszników tam zostało zapoczątkowane. Lecz co się tyczy zbawienia świata, to co uczyniono podczas minionych dziewiętnastu wieków, jest zaledwie przygotowawczym dziełem w stosunku do tego, czego dokonuje Jezus, odkąd wziął swoją wielką moc i rozpoczął panowanie na początku Wieku Tysiąclecia. Ci, którzy obecnie stają się Jego ludem, są ludźmi nielicznymi obdarzonymi łaską, „niewiele mądrych według ciała, niewiele możnych, niewiele zacnego rodu”. Są to Boscy wybrani, za pośrednictwem których On będzie panował i błogosławił nie wybranych, świat ludzkości, w swoim Królestwie (1 Mojż. 22:18; Gal. 3:8,16,29; Obj. 5:9,10). Bóg postępuje wobec wybranych na podstawie wiary. Oni miewają choro-

by, bóle, kłopoty i smutek, tak jak inni ludzie, lecz wierzą Bogu i postępują zgodnie z wiarą, mając świadectwo Ducha, że są dziećmi Bożymi, powołanymi ze świata. Ich zbawienie rozpoczyna się teraz, w znaczeniu nawrócenia i odpocznienia w Pańskich obietnicach, lecz, jak Apostoł oświadcza, oni nie są rzeczywiście zbawieni, „*nadzieją jesteście zbawieni*” (Rzym. 8:24). Na rzeczywiste zbawienie muszą czekać, aż w drugim adwencie Odkupiciel zgromadzi ich jako swoje klejnoty i faktycznie ich wyzwoli od grzechu i śmierci w zmartwychwstaniu. Oni będą współdziałać z Nim w sądzeniu lub utrzymywaniu świata w karności, w celu jego podniesienia do ludzkiej doskonałości — do tego, co Adam posiadał i stracił, i co Jezus odkupił.

O tak, jest pewna głębia w znaczenie tego słowa Jezus — Zbawiciel. Z końcem tego wieku i doświadczeniem „przemiany” w zmartwychwstaniu, jedynie Kościół otrzyma obiecaną nagrodę, której Pan mu udzieli w czasie swego objawienia. Dopiero pod koniec Wieku Tysiąclecia świat w pełni oceni znaczenie Zbawiciela. Wtedy miliony posłusznych na ziemi staną się „Jego ludem” i będą wybawieni od grzechów, podczas gdy nieposłuszni zostaną ostatecznie zniszczeni we wtórej śmierci (Obj. 20:15; 21:8).

BS,'97,92.

O T O C Z E N I PRZEZ NIEBIAŃSKIE ZASTĘPY

— 2 Królewska 6 : 8 - 23 —

KIEDY Syria wypowiedziała wojnę Izraelowi, najeźdźcy usiłowali podejść armię izraelską w przełęcz górskiej, lecz Bóg ostrzegł Izraelitów przez proroka Elizeusza. Kiedy to powtórzyło się kilka razy, król syryjski wywnioskował, że wśród jego doradców są zdrajcy, lecz odpowiedziano mu, nie! Prorok Elizeusz zapewne ostrzega króla izraelskiego, o wszystkim co potajemnie planujesz.

Wiedząc, że prorok żył w Dotanie, niedaleko syryjskiej granicy, król posłał oddział żołnierzy, aby go pojmać. Oni przyszedli w nocy. Sługa Elizeusza, wstając wcześniej rano zauważył, że małe miasto zostało otoczone. Wystraszony pobiegł do swego pana, lecz ten nie zaniepokojony odpowiedział: „Nie bój się; bo więcej ich z nami, niż przeciwko nam.” Te słowa brzmiały dziwnie nieprawdziwie w uszach sługi, dopóki prorok nie pomodlił się o otwarcie jego oczu, co ujawniło wizję aniołów, koni i wozów ognistych.

Lekcją dla nas jest, że Boska moc, niczym potężna armia, otacza tych wszystkich, którzy są

ślugami Bożymi, gdziekolwiek by byli. Nowoczesne wynalazki i odkrycia coraz bardziej objawiają nam tajemnice natury i nasuwają o wiele dalej idące wnioski. Każdy, kto zna radio, telewizję, promienie Roentgena, rad, energię atomową, itd. bez trudu jest w stanie zrozumieć, że wszechmocny Bóg może mieć tysiące czynników i możliwości, niewidzialnych dla człowieka, za pomocą których On wykonuje wszystkie rzeczy, zgodnie z postanowieniem swojej woli, konieczne do realizacji Jego zamierzeń i planu.

Aniołowie są istotami trochę wyższymi rangą niż ludzie — z ciałami duchowymi, zamiast ciał ziemskich. „Albowiem mało mniejszym uczyniłeś go od aniołów.” Pismo Święte oświadcza, że aniołowie są posyłani, aby służyć lub udzielać pomocy tym, którzy są dziedzicami zbawienia (Żyd. 1:14). Oni roztaczają obóz nad Boskimi sługami w tym znaczeniu, że Boskie kierownictwo i moc są wszędzie obecne i w każdej chwili gotowe do działania, w takim stopniu, w jakim jest to konieczne dla wypełnienia Boskiej woli.

Ten sam Bóg, który życzył sobie, aby Eliazz uciekł przez Jezabelę, zaplanował także szczególną ochronę dla Elizeusza. Lecz powinniśmy pamiętać, że tylko ci, którzy są w związku przemyślnym z Bogiem, znajdują się pod tą szczególną troską i zabezpieczeniem.

Powinniśmy pamiętać, że są także upadli aniołowie, zwani „złymi duchami”, którzy czyhają, aby ludzkość wpędzić w zasadzkę i usidlić przez spirytystyczne media, wywoływaczy duchów, hipnotyzerów, jasnowidzów, przez porozumiewanie się za pomocą tablic ouija (z alfabetem, w celu uzyskania odpowiedzi na seansach spirytystycznych), itd. Lud Pański jest przed nimi ostrzegany, a z kolei on powinien ostrzegać świat przed wielkim niebezpieczeństwem wynikającym z jakichkolwiek związków z tymi upadłymi aniołami, którzy fałszywie przedstawiają się za naszych zmarłych przyjaciół. Wielu jest zwiedzionych przez te złe duchy. I ci zwiedzeni wprowadzili różne fałszywe doktryny, ciągle starając się usidlić ludzką wolę i, jeżeli by to było możliwe, uzyskać nad nią panowanie — przez opętanie. Ciekawość jest jedną z głównych przynęt w pułapce spirytyzmu.

Spirytyści, łącznie z mediami, są zwiedzeni. Oni myślą, że rozmawiają z umarłymi. Czasami uznają wprawdzie, że istnieją „złe duchy”, „duchy kłamliwe”, jak mówi Biblia, lecz nie wierzą, że one *wszystkie* są złe. Faktem jest, że oni jedynie częściowo zdają sobie sprawę z głębi szatańskiej mocy i oszustwa w tym kierunku. Biblia uczy, że przy końcu tego wieku nastanie czas wielkiego ucisku, który w znacznym stopniu będzie spowodowany przez te złe duchy. Obowiązkiem tych, którzy są tego świadomi, jest ostrzeganie tych, którzy nie rozumieją tej sytuacji.

Kiedy korpus armii syryjskiej zbliżył się do Dotanu, Elizeusz ze swoim sługą wyszli im na spotkanie modląc się, aby Bóg poraził wojsko ślepotą. Oni dosłownie osłepili, lecz w rzeczywistości byli zahipnotyzowani. Niewątpliwie istnieje moc hipnotyczna, lecz dlatego, że ona ingeruje w wolę innych jednostek, nikt z ludu Bożego z nią nie powinien mieć nic wspólnego, chyba że, jak w przypadku Elizeusza, lud Boży jest szczególnie upoważniony przez Boga. Elizeusz spotkał oddział Syryjczyków i im powiedział, że zna człowieka, którego szukają i ich zaprowadzi do niego, do innego miasta, jeśli pójdą za nim. Prowadził ich przez kilka mil, prosto do stolicy Samarii. Tam zostali otoczeni przez żołnierzy izraelskich wraz z królem na czele, a Elizeusz ponownie się modlił i hipnotyczny urok przeminął. Żołnierze syryjscy zobaczyli, że są więźniami i zrozumieli, że prorok ich oszukał. Za

namową Elizeusza król izraelski urządził im ucztę i odprawił ich z powrotem do Syrii. Skutek tego rodzaju postępowania ze strony króla sprawił, że przynajmniej przez długi czas nie zdarzały się dalsze najazdy z Syrii na Palestynę.

Król podsunał myśl, że Syryjczyków należy zabić. Lecz prorok odrzekł królowi: „Azależ je wziął” do niewoli na wojnie, ryzykując swe życie, nie zabijaj ich. Teraz widząc, że Boska opatrność umieściła ich tam, gdzie się znajdują, uważaj ich za swoich gości i potraktuj ich łaskawie. Jak wielu wrogów można pozyskać przez życzliwe traktowanie, którzy staliby się zawzięci przez traktowanie, które może być określone jako sprawiedliwe! Jednak miłość jest wielką siłą zwyciężającą świat — miłość jest największą rzeczą na świecie. To „Miłość Boża przewyższa wszelką miłość”, ona nas zniewala i przyciąga do Boga.

Jedynie poświęcony lud Boży dowiedział się już o Jego miłości, choć w nieznacznym stopniu. Szatan i zastępy jego demonów od wieków osłepiają cały świat, i o ile to jest możliwe, także lud Boży, odnośnie Jego prawdziwego charakteru. Przez błędne przedstawianie Pisma Świętego, dopiski i niewłaściwe tłumaczenie, w zdumiewającym stopniu zdołali oni przedstawić światło za ciemność, a ciemność za światło, co jest uwidocznione, w mniejszym lub większym stopniu, w wierzeniach wszystkich denominacji.

Kilka wieków temu, kiedy bardziej niż obecnie wierzone w owe nauki, wywierały one bardzo demoralizujący wpływ. Dobrzy mężczyźni i kobiety zwiedzeni przez te nauki torturowali bliźnich, często aż do śmierci, za pomocą śrub do zgniatania kciuków, kół tortur, rozpalonego żelaza, stosów, itp. Możliwe, że ich serca nie były gorsze od tych, które wielu ma obecnie, lecz ich umysły były bardziej oszukane. Szczerze wierząc w doktrynę o wiecznych mękach, itd., usiłowali naśladować Boski charakter i działanie, które błędnie pojmowali.

Coraz bardziej dostrzegajmy, uświadamiajmy sobie i oceniajmy miłość Bożą, która przewyższa wszelkie zrozumienie. Coraz więcej oceniajmy długość, szerokość, wysokość i głębokość tej Boskiej miłości. Starajmy się o właściwe skupienie uwagi na Boskim Słowie. Czytajmy najstarsze manuskrypty i najlepsze tłumaczenia, abyśmy nie zostali zwiedzeni, lecz ze zrozumieniem oceniajmy miłość Bożą w pełnej współpracy z Jego sprawiedliwością, mądrością i mocą — wszystko współdziałające w błogosławieniu Jego poświęconego ludu obecnie, a w przyszłości, w celu błogosławienia całego świata ludzkości, przez nasienie Abrahama (Gal. 3:29).

BS, '97,91.

***„Nie bój się; bo więcej ich z nami,
niż przeciwko nam”.***

OBRAZÓW TYSIĄCLETNIEGO KRÓLESTWA CHRYSTUSA I JEGO DZIEŁA

To jest druga część artykułu, którego początek znajduje się w listopadowym Sztandarze Biblijnym (nr 129), w którym są opisane obrazy 1 — 5. W tym artykule są omówione 2 ostatnie obrazy — 6 i 7. Dla wygody czytelników powtarzamy tabelę, która była zamieszczona w numerze listopadowym Sztandaru Biblijnego.

SIEDEM OBRAZÓW Obj. 20-22

Obraz	Temat główny	Mały Okres	Wieki Chwały
1. Obj. 20:1-3	Szatan związany na 1000 lat		
2. Obj. 20:4,5	Obalenie władz rządowych Odpuście i panowanie świętych		
3. Obj. 20:6-10	Błogosławione panowanie Chrystusa	Rozwiązanie szatana Próba ludzkości	Usunięcie zła na wieki
4. Obj. 20:11-15	Tron sprawiedliwości Próba do życia dla świata	Koniec próby świata	Doskonała ludzkość żyje w wiecznym szczęściu
5. Obj. 21:1-8	Święte miasto Oblubienica Bóg mieszka wśród ludzi Zniesienie klątwy	Zniszczenie złych	Wierni odziedziczają nowy świat
6. Obj. 21:19-27	Nowe Jeruzalem światłem narodów		
7. Obj. 22:1-3,17	Rzeka wody żywota		Śmierci już nie ma

Uwaga: Tabela ilustruje główny akcent każdego obrazu. Brak wpisu pod „Małym Okresem” lub „Wiekami Chwały” oznacza po prostu, że okres ten nie jest omawiany w danym obrazie.

NOWE JERUZALEM ŚWIATŁEM NARODÓW OBJ. 21:19-27

A grunty muru miasta ozdobione były wszelkim kamieniem drogim. Pierwszy grunt był jaspis, wtóry szafir, trzeci chalcedon, czwarty szmaragd, piąty sardoniks, szósty sardyzus, siódmy chryzolit, ósmy beryllus, dziewiąty topazjusz, dziesiąty chrysopras, jedenasty hiacynt, dwunasty ametyst. A dwanaście bram jest dwanaście pereł; a każda brama była z jednej perły, a rynek miasta złoto czyste jako szkło przezroczyste. Alem kościoła nie widział

w nim; albowiem Pan, Bóg wszechmogący, jest kościołem jego, i Baranek. A nie potrzebuje to miasto słońca ani księżyca, aby świeciły w nim; albowiem chwała Boża oświeciła je, a świecą jego jest Baranek. A narody, które będą zbawione, będą chodziły w świetle jego, a królowie ziemscy chwałę i cześć swoją do niego przyniosą. A bramy jego nie będą zamknięte we dnie; albowiem tam nocy nie będzie. I wniosą do niego chwałę i cześć narodów. I nie wnijdzie do niego nic nieczystego i czyniącego obrzydliwość i kłamstwo, tylko ci, którzy są napisani w księgach żywota Barankowych.

To spojrzenie przywraca nas do obecnego czasu jako punktu wyjściowego. Jan, reprezentujący żyjących członków towarzyszących Oblu-

bienicy, widzi Święte Miasto zstępujące na ziemię. Zanim jednak mógł je zobaczyć musiał w duchu wznieść się znacznie ponad ziemski poziom (w.9).

Podobnie Kościół w ciele mógł oczami wiary widzieć *zstępowanie* Królestwa Bożego — początek panowania Najwyższego rozpoczynającego kierowanie i obalanie rzeczy ziemskich, przygotowując warunki na pełne przyjęcie woli Boga na ziemi, tak jak jest w niebie.

Jak mówią o tym słowa „bitewnego hymnu republiki”:

Nie wszyscy mogą dostrzec to Królestwo, które jest już w drodze. Aby je rozpoznać, trzeba wznieść się ponad rzeczy tego świata, by niejako uzyskać inny punkt widzenia.

Widzimy jego zbliżające się sądy jak okrążają całą ziemię.

Zapowiedziane znaki i wzdychania, które poprzedzają drugie narodzenie.

W rozpadających się tronach ziemi odczytujemy jego sprawiedliwy wyrok,

Zstąp Jeruzalem!

Potrzeba nam dogodnego punktu obserwacji

Nie wszyscy mogą dostrzec to Królestwo, które jest już w drodze. Aby je rozpoznać, trzeba wznieść się ponad rzeczy tego świata, by niejako uzyskać inny punkt widzenia. W duchu naszych umysłów musimy udać się na wielką i wysoką górę (królestwo Boże); to znaczy musimy dojść do pełni sympatii i wierności wobec tego niebiańskiego królestwa. Dopiero wtedy możemy zdobyć zaufanie Króla; dopiero wtedy dostrzeżemy jego chwałę i moc. Tylko z tego punktu widzenia będziemy mogli zobaczyć to, czego większość nie widzi, że to Królestwo będzie duchowe i wszechmocne — „mające chwałę [majestat i moc] Bożą” (w.9-11).

Wersety 19-27 są symbolicznym opisem tego wspaniałego rządu na ziemi. Całe miasto jest ze szczerego złota (w.18), co reprezentuje Boską chwałę — chwałę, która nie straci swojego blasku, chwałę Samego Boga. Mówiąc symbolicznie, ono ma „zbawienie w murach” (Iz. 60:18); mieszka w nim ochrona i bezpieczeństwo, jego mury nigdy się nie rozpadną, ponieważ jego fundamenty są wykonane z symbolicznych drogocennych kamieni, a sam mur jest z jaspisu (prawdopodobnie chodzi tu o diament), czystego jak kryształ. Mury zbawienia pewnie opierają się na zakończonym odkupieniu, ukończonym fundamencie wyrażonym w Jezusie, Apostołach i Prorokach (Efez. 2:19,20).

Nowe Jeruzalem — symboliczne i literalne

„A położenie miasta onego jest czworokątne, a długość jego taka jest jak i szerokość ...

a długość i szerokość i wysokość jego równe są” (w.16). Innymi słowy miasto to jest sześcianem, doskonale symetrycznym kształtem. Jest to kolejny sposób pokazania jego doskonałości: Jest ono doskonale względem Boga, jak również względem ziemi.

Począwszy od tego stulecia, a szczególnie od 1948 roku jesteśmy świadkami odbudowy literalnego Izraela i literalnego Jeruzalem. To Jeruzalem, które jest w górze (Gal. 4:26), jest wyższe. Lecz ziemskie Jeruzalem ma mieć udział w tym Królestwie, w istocie rzeczy ma być jego centrum (Izaj. 2:1-5). Izrael — dzieci Abrahama według ciała — zgodnie z Boską obietnicą będą przewodem, przez który od duchowego nasienia — Chrystusa (Gal. 3:16,26,29; por. Rzym. 11:25-33) — na wszystkie narody ziemi spłyną błogosławieństwa.

Czytamy także, że to Święte Miasto, duchowe Jeruzalem posiada bramy w każdym kierunku z wypisanymi na nich imionami 12 pokoleń duchowego Izraela. Stosując to do ziemskiego Jeruzalem, wydaje się to doskonale ilustrować ówczesną pozycję Izraela jako przewodu, drogi do bram, którą świat może przystąpić do niebiańskiego rządu. Przy bramach było 12 aniołów. Najwyraźniej wskazuje to, że od ziemskiego narodu Izraela, do tego czasu już nawróconego, wyjdą posłańcy, by wszystkim stworzeniom obwieścić miłość i poznanie Pana.

Światło słońca i księżyca

Miasto z objawienia nie będzie potrzebowało słońca ani księżyca. Wierzmy, że słońce oznacza posłannictwo Ewangelii, a księżyc Zakon Mojżeszowy, (który był cieniem jaśniejszego światła Ewangelii). Chociaż obecnie poznajemy częściowo i widzimy niewyraźnie, jakby w zwierciadle (1 Kor. 13:12), *wtedy* poznamy, tak jak jesteśmy poznani — chwalebna światłość Boga niezależną od pism zawartych w Biblii.

Ale narody zawsze będą potrzebować zarówno słońca, jak i księżyca (literalnego i symbolicznego). W rzeczywistości, czyste i pełne światło Ewangelii i Zakonu będzie świecić i błogosławić ludzkość dopiero wtedy, gdy otworzone zostaną „księgi” (Stary i Nowy Testament - Obj. 20:12). Prorok mówi: „Światłość też miesiąca będzie jako światłość słoneczna; a światłość słoneczna będzie w siedmiornasób [doskonała] ... dnia, którego zwiąże Pan złamanie ludu swego [spowodowane grzechem], a ranę zbicia jego uleczy” (Izaj. 30:26).

Znajomość Pana będzie wypływać nie tylko z otwartych ksiąg, lecz samo miasto będzie rzucać na nich światło przez kolejne jeszcze nieznanne objawienia (1 Kor. 2:9). „A narody, które będą zbawione, będą chodziły w świetle jego” (Obj. 21:24).

„A królowie ziemscy chwałę i cześć swoją do niego przyniosą ... I wniosą do niego chwałę i cześć narodów” (w.24,26). Królami tutaj są święci

Wiekowi Ewangelii (Obj. 5:10), którzy będą odpowiedzialni za wpuszczanie do miasta tylko tych, którzy będą manifestować umiłowanie sprawiedliwości — tych czcigodnych z ich rodzaju. Ten rząd będzie początkowo zawierał chwałę duchowych królów ziemi, a następnie, w miarę postępu Wiekowi Tysiąclecia, chwałę wszystkich czystych i dobrych na ziemi — tych, którzy będą uznani za godnych życia.

RZKA WODY ŻYWOTA

OBJ. 22:1-3,17

I ukazał mi rzekę czystą wody żywota, jasną jako kryształ, wychodzącą z stolicy Bożej i Barankowej. A w pośród rynku jego, z obu stron rzeki, było drzewo żywota, przynoszące owoc dwanaścioraki, na każdy miesiąc wydające owoc swój, a liście drzewa służyły ku uzdrowieniu pogan. I nie będzie więcej żadnego przekleństwa, ale stolica Boża i Barankowa w nim będzie, a słudzy jego służyć mu będą. A Duch i oblubienica mówią: Przyjdź!

A kto słyszy, niech rzecze: Przyjdź! A kto pragnie, niech przyjdzie; a kto chce niech bierze wodę żywota darmo.

Teraz obraz się zmienia. Widzimy Święte Miasto ustanowione na ziemi i napelniające ją szczególnymi błogosławieństwami. Widzimy rzekę wody życia i drzewa życia, których owoce podtrzymują życie i których liście uzdrawiają narody. Przypomina to pierwszą księgę Biblii, 1 Mojżeszową, z jej opisem raj, z którego Adam i Ewa zostali usunięci z powodu grzechu. W tamtym ogrodzie też było drzewo życia. Nie mając dostępu do jego owoców, Adam i jego rodzaj umierał.

Modlenie się o Królestwo

Ach, co za obraz „naprawienia wszystkich rzeczy” (Dz.Ap. 3:19-21)! Co za widok: leczenie wszystkich dotkniętych klątwą, usuwanie grzechu Adamowego oraz jego całego nieszczęścia, bólu i śmierci!

Woda życia, która tam będzie wypływać z tronu, jest wspaniałym obrazem przyszłości i, jak mamy nadzieję, nie jest zbyt odległa. Wciąż

modlimy się: „Przyjdź królestwo twoje”; odpowiedź na tę modlitwę przyjdzie wtedy, gdy woda życia zacznie płynąć. Wodą życia jest wiedza, lecz nie jakakolwiek wiedza: jest nią Boska Prawda, której obecnie pragnie rodzaj ludzki, chociaż jest tego nieświadomy. Ta woda popłynie obficie wtedy, gdy będzie z ludźmi Przybytek Boga. Wówczas spragniona ludzkość, wzdychająca w bolesnej niewoli grzechu i śmierci, zostanie odświeżona i podniesiona.

Rzeka na pustyni

My dostrzegamy pewien obraz ludzkości w warunkach Izraela na puszczy. Spragnieni, wołali do Pana o wodę. Mojżesz uderzył w skałę i wypłynęły z niej strumienie na pustynię (2 Moj. 17:5,6). Tak i teraz modlitwy i wzdychania ludzkości zostały wysłuchane przez Jehowę (Rzym. 8:19-22). On uderzył w skałę, Jezusa. Typiczny Izrael pił typiczną wodę z typicznej skały, lecz antytyp dotyczy Chrystusa i całego świata — wszyscy spragnieni mogą przyjść do rzeki życia i pić darmo (1 Kor. 10:1-4).

Stosunkowo niewielu posiadało obecnie prawdziwą wiedzę o Bogu, lecz w następnym wieku, w Tysiącleciu, poznanie Boga będzie dostępne dla wszystkich, niczym pełna, szeroka rzeka. Wówczas „maluczkie stadko” (Łuk. 12:32), które do tego czasu zostało uwielbione i połączone z Oblubieńcem, wraz z Nim będzie zapraszać do picia: „A duch i oblubienica mówią: Przyjdź! A kto słyszy, niech rzecze: Przyjdź! A kto pragnie, niech przyjdzie; a kto chce, niech bierze wodę żywota darmo” (w.17).

Wydaje się, że drzewa życia symbolizują świętych Wiekowi Ewangelii, których „liście” — wyznania wiary — nauki, będą leczyć ludzkość i których owoc będzie dostosowany do zmieniających się warunków ludzkości w miarę doprowadzania jej do doskonałości jako owoc życia odpowiedni do postępu w górę każdego członka rodzaju. W ten sposób ludzkość zostanie przywrócona do stanu utraconego.

„I nie będzie więcej żadnego przekleństwa” — klątwa będzie stopniowo usuwana, a człowiek uwolniony z jej mocy pod wpływem błogosławieństw tego wspaniałego wieku (w.3).

Tęsknimy i modlimy się o ten wiek wyzwolenia. Oby przyszedł szybko. Amen!

BS'97,50.

KILKA WAŻNYCH ROCZNIC

MIESIĄC czerwiec 1997 roku był świadkiem trzech ważnych rocznic, wydarzeń, które pomogły kształtować nasz świat. Podajemy je w porządku chronologicznym.

1 CZERWCA

„DZIEŃ NIEPODLEGŁOŚCI IZRAELA”

49 rocznica „Dnia Niepodległości Izraela” (nie mylić z powstaniem współczesnego Izraela,

co miało miejsce 14 maja 1948 roku) była obchodzona w Filadelfii w U.S.A., w niedzielę 1 czerwca, paradą i zabawą. Tematem tego wydarzenia było „Świętowanie 100 lat syjonizmu”.

Syjonizm przy końcu XIX wieku był dla wielu Żydów motywem do działania na rzecz niezależnej żydowskiej ojczyzny w Palestynie. „Ojciec” syjonizmu, **dr Theodore Herzl** (1860-1904), węgierski dziennikarz, miał wielki wpływ

na ten wysilek. Idea doktora Herzla o niezawisłym państwie żydowskim jako jedynym rozwiązaniu tego, co wówczas było znane jako „problem żydowski”, zrodziła się jako pojęcie polityczne na pierwszym Kongresie Syjonistycznym w Bazylei, w Szwajcarii, w 1897 roku.

Pastor Charles Taze Russell (1852-1916), niezależny badacz Biblii i pisarz, był wytrwały w popieraniu syjonizmu i zachęcał wielu — na piśmie i z kazalnicy — z tych pierwszych pionierów. Donosząc o tym Kongresowi, pastor Russell napisał tego samego roku:

Poparcie i obrona „Syjonizmu”

Żydowska Konferencja w sprawie syjonizmu zebrała się w Bazylei, w Szwajcarii, w dniu 30 sierpnia, by zgodnie z propozycją przedyskutować wykonalność i słuszność projektu dr. Herzla zabezpieczenia Palestyny jako narodowego domu dla rasy żydowskiej oraz wspomoczenia biednych i prześladowanych w ich powrocie do ziemi swoich ojców i do dobrobytu. Telegram obwieszcza jedynie fakt, że Konferencja entuzjastycznie poparła propozycje dr. Herzla i wysłała sultanowi Turcji telegram, gratulując mu pokoju i dobrobytu dla jego społeczeństwa w całym dominium. Język hebrajski był językiem Konwencji, co jest godną uwagi wskazówką.

Dodatkowe informacje można znaleźć w Sz.B. nr 115,'97.

5 CZERWCA WOJNA SZEŚCIODNIOWA

W 1967 roku, pod groźbą wojny ze strony Egiptu i jego sojuszników, Izrael przeprowadził wyprzedzające uderzenie na egipskie siły lotnicze, zdobywając dominację w powietrzu.

Walki w kraju skończyły się nadzwyczaj szybko, ponieważ Izrael zgniół o wiele większe

siły przeciwnika i uzyskał kontrolę nad dużymi obszarami egipskich i arabskich terytoriów. Największym triumfem Izraela było przejęcie starej Jerozolimy, miejsca pozostałości świątyni. Dla młodego narodu było to bardzo emocjonalne zwycięstwo: uroczystości religijne, polityczne i wojskowe zły się w jedno.

Jedynym niefortunnym aspektem zwycięstw Izraela było, że jako sprawujący nadzór nad nowymi terytoriami musiał teraz przejąć odpowiedzialność za tysiące Palestyńczyków, którzy wcześniej uważali się za Jordańczyków. Doprowadziło to oczywiście do skomplikowanych problemów, a kwestia żydowsko-palestyńska do dziś pozostaje nie rozwiązana.

6 CZERWCA

INWAZJA NORMANDII

W tym dniu 1944 roku rozpoczęto operację znaną jako Overlord. W tym dniu, znanym w żargonie wojskowym jako „Dniu - D”, sprzymierzone siły USA, Kanady, Zjednoczonego Królestwa i Wspólnoty Narodów przemierzyły kanał La Manche w kierunku Francji w zmasowanym wysiłku pokonania armii niemieckich. Była to największa w historii wojen morska inwazja, składająca się z 6 500 okrętów wojennych i transportowych, ochronianych przez 12 000 samolotów.

Pod ogólnym dowództwem generała Dwighta D. Eisenhowera, sprzymierzone siły prowadzone przez marszałka polowego Bernarda L. Montgomery'ego walczyły około miesiąc zanim zdołały wejść głębiej do Francji i w kierunku wschodnim na Europę. Rzeka Ren w Niemczech została przekroczona we wrześniu. Druga wojna światowa zakończyła się następnego roku: w Europie w maju (Dzień V-E), a na Pacyfiku w sierpniu (Dzień V-J).

BS,'97,54.

PROJEKT PLANU KONWENCJI NA 1999 ROK

Wiosna	L a t o	
Poznań 1-3 maja	1. Łódź 9-11 lipca 2. Kraków 12-14 lipca 3. Wrocław 16-18 lipca 4. Bydgoszcz 19-21 lipca	Katowice 27-29 sierpnia

SZTANDAR BIBLIJNY I ZWIASTUN CHRYSZTUSOWEGO KRÓLESTWA

Niezależny Miesięcznik Religijny wydawany przez Świecki Ruch Misyjny „Epifania”

Czasopismo wolne od wpływu jakichkolwiek wyznań, partii, organizacji i wierzeń ludzkich, związane jest z Bogiem w takim stopniu, w jakim rozumie Jego Słowo. Jest ono wydawane w obronie Prawdy paruzyjnej, udzielanej przez Pana za pośrednictwem „onego Sługi”, jako podstawy wszelkiego dalszego rozwoju Prawdy, w obronie zarządzeń, statutu i testamentu również danych przez Pana za pośrednictwem „onego Sługi” i w celu przedstawiania oraz bronięcia rozwijającej się Prawdy epifaniczno-bazylejskiej, będącej pokarmem na czasie dla ludu Pana, zgodnie z Jego wolą.

Wszelkie wpłaty na wydawnictwo prosimy dokonywać na rachunek bieżący: Świecki Ruch Misyjny „Epifania”, Zarząd Główny, PKO BP Nowy Dwór Mazowiecki Nr. 10201244 — 22145 — 270 — 1 — 111.

Sztandar Biblijny będzie również wysyłany bezpłatnie tym członkom Ruchu, którzy o to poproszą.

Zapraszamy do odwiedzenia naszej strony pod adresem: <http://epifania.pl>